Publicerad 2005-05-28 10:41 av O_regelbunden

Flickan med tovigt hår

Fläckade skuggor hon minns från gångna år
Färgade hårt, som bilden av en liten flicka
med tovigt änglahår

Med solen utom räckhåll hon tidigt förstod
Sitt livs grymma öde; att dö för ung i sitt toviga hår
I sitt hjärta inte längre hopp, inte heller mod

Våldtagna, kladdiga som oskuldsblod
Av vår Gud så god, visst så rar
känslorna tränger upp ur hennes minnes- kar

Förnimmande är smärtan
slingrande runt barnet naken- rar
Spelande är flickans skratt, kelande med livet i stjärnstoftsnatt

Utvisade änglar i horisonten störtar
brinnande blå i dygnets morgontimmar

Förlorad är oskulden i sin jakt på tappade vingar

Texten är utskriven från Poeter.se
Författaren O_regelbunden med Poeter.se id #3018 innehar upphovsrätten